32004R0583

30.3.2004 *EUROOPA LIIDU TEATAJA* L 91/1

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 583/2004,

22. märts 2004,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, mis kehtestab ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, määrust (EÜ) nr 1786/2003 kuivsöödaturu ühise korralduse kohta ja määrust (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks seoses Eesti, Küprose, Leedu, Läti, Malta, Poola, Slovakkia, Sloveenia, Tšehhi Vabariigi ja Ungari ühinemisega Euroopa Liiduga

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Eesti, Küprose, Leedu, Läti, Malta, Poola, Slovakkia, Sloveenia, Tšehhi Vabariigi ja Ungari ühinemislepingut Euroopa Liiduga, ([1]) mis on alla kirjutatud Ateenas 16. aprillil 2003, eriti selle artikli 2 lõiget 3,

võttes arvesse Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Leedu Vabariigi, Läti Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Sloveenia Vabariigi, Tšehhi Vabariigi ja Ungari Vabariigi ühinemise tingimusi käsitlevat akti ja Euroopa Liidu aluslepingute kohandusi (edaspidi "ühinemisakt"), ([2]) eriti selle artikli 57 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1782/2003 ([3]) kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja põllumajandustootjatele ettenähtud teatavad toetuskavad.

(2) Mainitud ühiseeskirju ja toetuskavasid tuleks muuta, et võimaldada nende rakendamist Eestis, Küprosel, Leedus, Lätis, Maltal, Poolas, Slovakkias, Sloveenias, Tšehhi Vabariigis ja Ungaris (edaspidi "uued liikmesriigid").

(3) Et tutvustada modulatsiooni uutes liikmesriikides, peaks komisjon kehtestama uutele liikmesriikidele antava lisatoetussumma siseriiklikud ülemmäärad.

(4) Uute liikmesriikide põllumajandustootjad hakkavad saama otsetoetusi vastavalt järkjärgulise kohaldamise mehhanismile. Selleks, et saavutada õiget tasakaalu säästva põllumajanduse soodustamiseks ja maaelu arendamiseks mõeldud ühise põllumajanduspoliitika instrumentide vahel, ei tohiks uutes liikmesriikides kohaldada modulatsioonisüsteemi enne, kui uutele liikmesriikidele kohaldatavate otsetoetuste tase on vähemalt võrdne 30. aprillil 2004 ühendusse kuulunud riikides kehtinuga.

(5) Võttes arvesse järkjärgulisest kohaldamisest tulenevaid põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste tasemeid uutes liikmesriikides, tuleks ette näha, et artiklis 143a sätestatud juurdekasvukava rakendamise raames kõigile uutele liikmesriikidele makstavatele otsetoetustele ei tohiks finantsdistsipliini instrumenti uutes liikmesriikides kohaldada enne, kui uutele liikmesriikidele kohaldatav otsetoetuste tase on vähemalt võrdne ühenduses 30. aprillil 2004 kehtestatud tasemega.

(6) Ühtsesse toetuskavasse kuuluvad otsetoetused põhinevad otsetoetuste võrdlussummadel, mis saadi minevikus või piirkondlike hektarite arvul põhinevate toetuste alusel. Uute liikmesriikide põllumajandustootjad ei saanud ühenduse otsetoetusi ja neil puuduvad ajaloolised võrdlussummad kalendriaastate 2000, 2001 ja 2002 kohta. Seepärast peaks ühtne toetuskava uutes liikmesriikides toetuma piirkondlikele hektarite arvul põhinevatele toetustele, mis on objektiivsete kriteeriumide järgi piirkondade vahel jaotatud ning jagatud põllumajandustootjatega, kelle majandid asuvad asjaomases piirkonnas ja vastavad abikõlblikkuse kriteeriumidele.

(7) Siseriiklikes ülemmäärades kirjeldatud otsetoetuste summa vastavalt uutes liikmesriikides ühtse toetuskava skeemile peaks põhinema ühinemisläbirääkimistel kokku lepitud kvootidel, ülemmääradel ja kogustel, mida korrutatakse asjakohaste toetussummadega hektari, looma või tonni kohta.

([1]) ELT L 236, 23.9.2003, lk 17.
([2]) ELT L 236, 23.9.2003, lk 33.
([3]) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

(8) Alates 1. aprillist 2005 muutub nõukogu 29. septembri 2003 määrusega (EÜ) nr 1786/2003 kuivsöödaturu ühise korralduse kohta [1] kehtestatud turustamisabinõu kuivsöödatootjatele hüvitiste maksmise osas. Sellest kuupäevast alates muutub turustamistoetus osaliselt otsetoetuseks, mida makstakse põllumajandustootjatele. Et vältida uute liikmesriikide toetuste üldist vähenemist 2005. aastal, on asjakohane teha erand otsetoetuste järkjärgulise kohaldamise üldisest põhimõttest. Seepärast tuleks ühtse toetuskava siseriiklikus ülemmääras kuivsööda osa arvestada 100 %-lise toetuse tasemel, mitte järkjärgulise kohaldamise tasemel.

(9) Vastavalt piirkondlikule valikuvõimalusele ühtses toetuskavas peaks uutel liikmesriikidel olema võimalik kujundada hüvitus hektari kohta objektiivsete kriteeriumide baasil, et tagada kõigi põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ja vältida turumoonutusi.

(10) Uutel liikmesriikidel peaks olema võimalus teatavates sektorites ühtset toetuskava vaid osaliselt rakendada ja/või sellest loobuda.

(11) Teatavate sektorite ühtses toetuskavas osalise rakendamise ja/või sellest loobumise ülemmäärad peaksid põhinema ühinemisläbirääkimiste käigus kokku lepitud kvootidel, ülemmääradel ja kogustel.

(12) Üleminek ühtselt pindalatoetuse kavalt ühtsele toetuskavale ja teistele toetuskavadele võib tekitada kohandamisraskusi, mida ei ole selles määruses käsitletud. Selliste võimalike juhtumite käsitlemiseks tuleks lisada määrusele (EÜ) nr 1782/2003 üldsäte, millega võimaldatakse komisjonil vastu võtta teatavaks ajavahemikuks vajalikke üleminekumeetmeid.

(13) Pidades silmas lühikest programmi ettevalmistusperioodi, tutvustati ühinemislepingus võimalust integreerida põhilisse programmi "JUHT + (ühenduse poolt maaelu edendamiseks kavandatud algatuse) tüüpi abinõu" eraldi abinõu "JUHT + programmitöö" asemel. Seepärast pole nõukogu 17. mai 1999 määruses (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks [2] tutvustatud abinõud "integreeritud maaelu arendamise strateegiate juhtimine kohalike partnerlussuhete abil" vaja uutes liikmesriikides, kuna see on hõlmatud "JUHT + tüübi meetmega".

(14) Määrust (EÜ) nr 1782/2003, määrust (EÜ) nr 1786/2003 ja määrust (EÜ) nr 1257/1999 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Nõukogu määrust (EÜ) nr 1782/2003 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 5 lõikesse 2 esimesse lõigu lõppu lisatakse järgmine lause:

"Uued liikmesriigid tagavad, et maa, mis oli 1. mail 2004 püsikarjamaa, jääb edasi püsikarjamaaks."

2. Artiklile 12 lisatakse järgmine lõige:

"5. Lõigus 2 osutatud ülemmäärad uutele liikmesriikidele määrab kindlaks komisjon vastavalt artikli 144 lõikes 2 osutatud menetlusele."

3. Pärast artiklit 12 lisatakse järgmine artikkel:

"*Artikkel 12a*

Taotlemine uutele liikmesriikidele

1. Artikleid 10 ja 12 ei kohaldata uutele liikmesriikide suhtes kuni selle kalendriaasta alguseni, millel uutele liikmesriikidele kohaldatav otsetoetuste tase on sel hetkel vähemalt võrdne 30. aprillil 2004 ühendusse kuulunud riikides kehtivaga.

2. Seoses artiklis 143a sätestatud juurdekasvukava kohaldamisega kõigile otsetoetustele uutes liikmesriikides ei kohaldata artiklit 11 uutele liikmesriikidele kuni selle kalendriaasta alguseni, millel uute liikmesriikide suhtes kohaldatav otsetoetuste tase on sel hetkel vähemalt võrdne 30. aprillil 2004 ühendusse kuulunud riikides kehtivaga."

4. Artikli 54 lõike 2 esimese lõigu lõppu lisatakse järgmine lause:

"Uute liikmesriikide jaoks loetakse viidet 2003. aasta pindalatoetuste taotluste kuupäevale viiteks 30. juunile 2003."

[1] ELT L 270, 21.10.2003, lk 114.
[2] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80 Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1783/2003 (ELT L 270, 21.10.2003, lk 70).

5. III jakku lisatakse järgmine peatükk:

“PEATÜKK 6

RAKENDAMINE UUTES LIIKMESRIIKIDES

Artikkel 71a

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva jao teisi sätteid uute liikmesriikide suhtes.

Artikleid 33, 34, 37, 38, 39, artikli 40 lõikeid 1, 2, 3 ja 5 ning artikleid 41, 42, 43, 47–50, 53 ja 58–63 ei kohaldata.

2. Iga uus liikmesriik, kes kohaldab ühtset pindalatoetuste kava, teeb artikli 64 lõikes 1 ja artikli 71 lõikes 1 viidatud otsused, mille suhtes ta hakkab esmakordselt kohaldama ühtset pindalatoetuste kava.

Artikkel 71b

Toetuse taotlus

1. Põllumajandustootjad esitavad ühtse toetuskava taotluse tähtajaks, mille peavad määrama uued liikmesriigid, kuid mitte hiljem kui 15. mail.

2. Kui välja arvata vääramatu jõu asjaolud ja erandlikud asjaolud artikli 40 lõike 4 tähenduses, siis ei eraldata põllumajandustootjatele mingeid makseid, kui nad ei esita ühtse pindalatoetuse kava taotlust ühtse pindalatoetuse kava esimese taotlemisaasta 15. maiks.

3. Maksetele vastavad eraldamata summad suunatakse tagasi artiklis 71d osutatud riigi reservi ja need on kättesaadavad taaseraldamiseks.

Artikkel 71c

Ülemmäär

Siseriiklikud ülemmäärad uutes liikmesriikides on loetletud VIIIa lisas.

Artikkel 71d

Riigi reserv

1. Kõik uued liikmesriigid vähendavad oma siseriiklikku ülemmäära lineaarprotsentuaalselt, et moodustada riigi reserve. See vähendamine ei ületa 3 %, ilma et see piiraks artikli 71b lõike 3 kohaldamist.

2. Liikmesriigid kasutavad riigi reservi selleks, et kehtestada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, võrdlussummad nende põllumajandustootjate jaoks, kes on eriolukorras, mille komisjon määratleb artikli 144 lõikes 2 sätestatud korras.

3. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldamise esimesel aastal võivad uued liikmesriigid kasutada riigi reserve maksete eraldamiseks vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, põllumajandustootjatele spetsiifilistes sektorites, kes on ühtse pindalatoetuse kavale üleminekuga seoses eriolukorras. Niisuguseid makseid jagatakse vastavalt artikli 144 lõikes 2 viidatud korrale komisjoni poolt kindlaksmääratud eeskirjadele.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel võivad uued liikmesriigid suurendada õiguste ühikuväärtuse maksumust 5 000 euro piirini ja/või põllumajandusettevõtjatele jaotatavate õiguste arvu.

5. Liikmesriigid kasutavad õiguste lineaarset vähendamist juhtudel, kui nende riigi reserv ei ole piisav lõigetes 2 ja 3 osutatud juhtude katmiseks.

6. Välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi üleandmise korral ning erandina artiklist 46, ei ole riigi reservi kasutades saadud õigused üleantavad viie aasta jooksul alates nende saamisest.

Erandina artikli 45 lõikest 1 lähevad õigused, mida ei ole kasutatud igal aastal viieaastase ajavahemiku jooksul, viivitamata tagasi riigi reservi.

Artikkel 71e

Artiklis 71 c osutatud ülemmäära piirkondlik jaotamine

1. Uued liikmesriigid kohaldavad ühtse pindalatoetuse kava piirkondlikul tasandil.

2. Uued liikmesriigid määravad piirkonnad kindlaks objektiivsete kriteeriumide kohaselt.

Uusi liikmesriike, kus on alla kolme miljoni tingimustele vastava hektari, võib käsitada ühe piirkonnana.

3. Kõik uued liikmesriigid jagavad oma artiklis 71c viidatud siseriikliku ülemmäära pärast iga vähendamist artikli 71d kohaselt piirkondade vahel vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele.

Artikkel 71f

Ühtse toetuskava piirkondadeks jaotamine

1. Kõik põllumajandustootjad, kelle majandid on antud piirkonnas, saavad piirkondlikul tasemel kehtestatud õigused, mille ühikuväärtus arvestatakse nii, et jagatakse vastavalt artiklile 71e saadud piirkondlik ülemmäär artikli 44 lõike 2 tähenduses tingimustele vastavate hektarite arvuga.

2. Põllumajandustootja õiguste arv on võrdne nende hektarite arvuga, mille ta deklareerib vastavalt artikli 44 lõikele 2 ühtse toetuskava esimesel kohaldamisaastal, välja arvatud artikli 40 lõikes 4 osutatud vääramatu jõu juhtudel või erandlikel asjaoludel.

3. Kui ei ole sätestatud teisiti, toetuseõigusi hektari kohta ei muudeta.

Artikkel 71 g

Maakasutus

1. Põllumajandustootjad võivad erandina artiklist 51 ja vastavalt käesoleva artikli sätetele kasutada artikli 44 lõike 3 kohaselt deklareeritud maatükke ka määruse (EÜ) nr 2200/96 (*) artikli 1 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 2201/96 (**) artikli 1 lõikes 2 osutatud toodete tootmiseks ning muude kui selliste kartulite kasvatamiseks, mis on ette nähtud kartulitärklise valmistamiseks ja mille eest makstakse toetust käesoleva määruse artikli 93 alusel, välja arvatud püsikultuurid.

2. Uus liikmesriik määrab kindlaks nende hektarite arvu, mida võib kasutada käesoleva artikli lõike 1 kohaselt, jaotades vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele nende hektarite keskmise arvu, mida kasutati piirkondlikul tasandil lõikes 1 osutatud toodete tootmiseks kolmeaastasel ajavahemikul 2000–2002, artikli 71e lõike 2 kohaselt määratletud piirkondade vahel. Hektarite keskmise arvu siseriiklikul tasandil ja hektarite arvu piirkondlikul tasandil määrab komisjon kindlaks uute liikmesriikide edastatud andmete põhjal artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

3. Põllumajandustootjal on lubatud asjaomase piirkonna jaoks lõike 2 kohaselt kehtestatud piirides kasutada lõikes 1 osutatud võimalust:

a) nende hektarite piires, mida ta kasutas lõikes 1 osutatud toodete tootmiseks 2003. aastal;

b) kui artiklit 40 ja artikli 42 lõiget 4 kohaldatakse erandina artikli 71a lõikest 1 *mutatis mutandis* nende hektarite piires, mille arv kehtestatakse vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

4. Nende hektarite piires, mis jäävad kättesaadavaks pärast lõike 3 kohaldamist, võivad põllumajandustootjad toota lõikes 1 osutatud tooteid hektarite arvul, mis erineb lõike 3 kohaldamisalasse kuuluvatest hektarite arvust, nende hektarite arvu piires, mida kasutati lõikes 1 osutatud toodete tootmiseks 2004. ja/või 2005. aastal, millega antakse eelisseisund põllumajandustootjatele, kes tootsid tooteid juba 2004. aastal samal aastal kasutatud hektarite arvu piires.

Artikli 71 või artikli 143b kohaldamisel asendatakse aastad 2004 ja 2005 vastavalt ühtse toetuskava taotluse esitamise aastale eelneva aastaga ja taotluse esitamise aastaga.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud individuaalpiirangute kehtestamiseks kasutavad uued liikmesriigid põllumajandustootjate individuaalseid andmeid, kui need on kättesaadavad, või muid piisavaid andmeid, mis põllumajandustootja on nõuetekohaselt esitanud.

6. Käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 kohaselt heakskiidetud hektarite arv ei ületa mingil juhul artikli 44 lõikes 2 määratletud tähenduses tingimustele vastavate hektarite arvu, mis on deklareeritud ühtse toetuskava esimesel kohaldamisaastal.

7. Luba kasutatakse asjaomases piirkonnas koos vastavate toetuseõigustega.

8. Artiklis 60 osutatud aruanne puudutab ka rakendamist uute liikmesriikide poolt.

Artikkel 71h

Heinamaa

Uued liikmesriigid võivad samuti vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele fikseerida kas piirkondliku ülemmäära või selle mingi osa piires erinevaid toetuseõiguse väärtusi ühiku kohta, mida eraldatakse artikli 71f lõikes 1 osutatud põllumajandustootjatele, 30. juunil 2003 tuvastatud heinamaahektarite või muude nõuetekohaste hektarite osas või 30. juunil 2003 tuvastatud püsikarjamaa hektarite või muude hektarite osas.

Artikkel 71i

Piimakarjatoetus ja lisatoetused

Alates 2007. aastast sisalduvad artiklites 95 ja 96 sätestatud piimakarjatoetusest ja lisatoetustest tulenevad ja 2007. aastal jagatavad summad ühtses toetuskavas.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada, et artiklitega 95 ja 96 ettenähtud piimakarjatoetusest ja lisatoetustest tulenevad summad hõlmatakse täielikult või osaliselt ühtse toetusekavaga alates 2005. aastast. Käesoleva lõike kohaselt kehtestatud õigusi muudetakse vastavalt.

Kõnealuste maksete saamise õiguse kehtestamiseks kasutatav summa on võrdne artiklite 95 ja 96 kohaselt makstavate summadega, mis arvutatakse selle aasta 31. märtsi seisuga põllumajandusettevõtte käsutuses oleva individuaalse piimakvoodi alusel, mil kõnealused toetused hõlmati osaliselt või täielikult ühtse toetuskavaga.

Erandina artikli 71a lõikest 1 kohaldatakse artikleid 48, 49 ja 50 *mutatis mutandis*.

Artikkel 71j

Maa tootmisest kõrvaldamise õigused

1. Põllumajandustootjad saavad osa oma toetuseõigustest maa tootmisest kõrvaldamise õiguste kujul.

2. Maa tootmisest kõrvaldamise õiguste arvu kindlaksmääramiseks korrutatakse põllumajandustootja artikli 54 lõikes 2 määratletud tähenduses tingimustele vastav maa, mis on deklareeritud ühtse toetuskava esimesel kohaldamisaastal, maa tootmisest kõrvaldamise kohaldatava määraga.

Maa tootmisest kõrvaldamise määr arvestatakse nii, et korrutatakse kohustuslik tootmisest kõrvaldamise põhimäär 10 % suhtega, mis valitseb asjaomases piirkonnas artikli 101 kolmandas lõikes viidatud piirkondliku baaskülvipinna või külvipindade ja abikõlbuliku maa vahel artikli 54 lõike 2 tähenduses.

3. Maa tootmisest kõrvaldamise õiguste väärtus on vastavalt artikli 71f lõikele 1 kehtestatud toetuseõiguste piirkondlik väärtus.

4. Lõikeid 1–3 ei kohaldata põllumajandustootjatele, kes deklareerivad vähem hektareid kui artikli 54 lõike 2 tähenduses on vaja, et toota selline arv tonne, mis oleks võrdne 92 tonni teraviljaga, nagu XIb lisas viidatud võrdlussaagise põhjal IX lisas määratletud, mida kohaldatakse selle uue liikmesriigi suhtes, kus majand asub, jagatuna lõike 2 teises alalõigus nimetatud suhtega.

Artikkel 71k

Toetuseõiguse tingimused

1. Erandina artikli 46 lõikest 1 võib selle peatüki kohaselt kehtestatud toetuseõigusi üle kanda ainult samasse piirkonda või piirkondade vahel, mille toetuseõigused hektari kohta on samad.

2. Uued liikmesriigid võivad ka otsustada hiljemalt ühtse toetuskava kohaldamise esimesele aastale järgneva aasta 1. augustiks ja tegutsedes kooskõlas ühenduse õiguse üldpõhimõttega, et vastavalt sellele peatükile kehtestatud toetuseõigustele kohaldatakse progressiivseid muutusi vastavalt eelnevalt kehtestatud sammudele ja objektiivsetele kriteeriumidele.

Artikkel 71l

Valikuline rakendamine

1. 5. peatüki jagusid 2, 3 ja 4 kohaldatakse uutele liikmesriikidele käesolevas artiklis sätestatud tingimustel. 4. jagu ei kohaldata siiski uute liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad artiklis 143b viidatud ühtset pindalatoetusekava.

2. Mis tahes viidet 5. peatüki 2. ja 3. jao artiklile 41, eriti seoses siseriiklike ülemmääradega, tõlgendatakse kui viidet artiklile 71c.

3. Artikli 64 lõikes 3 viidatud aruanne sisaldab käesolevas peatükis sätestatud valikuvõimalusi.

(*) EÜT L 297, 21.11.1996, lk 1.
(**) EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29.”

6. Artikli 74 lõige 1 asendatakse järgmisega:

"1. Toetust makstakse X lisas loetletud tavapärastes tootmispiirkondades asuvate siseriiklike baaskülvipindade eest.

Baaskülvipinnad on järgmised:

Kreeka	617 000 ha
Hispaania	594 000 ha
Prantsusmaa	208 000 ha
Itaalia	1 646 000 ha
Küpros	6 183 ha
Ungari	2 500 ha
Austria	7 000 ha
Portugal	118 000 ha"

7. Artikli 78 lõige 1 asendatakse järgmisega:

"1. Tagatud maksimumpindalaks, mille jaoks võib maksta toetust, kehtestatakse 1 600 000 hektarit."

8. Artikli 80 lõige 2 asendatakse järgmisega:

"2. Toetust makstakse järgmiselt, vastavalt asjaomase liikmesriigi saagikusele:

	Turustusaastal 2004/2005 ja artikli 71 kohaldamise korral (EUR/ha)	Alates turustusaastast 2005/2006 (EUR/ha)
Kreeka	1 323,96	561,00
Hispaania	1 123,95	476,25
Prantsusmaa		
— emamaa	971,73	411,75
— Prantsuse Guajaana	1 329,27	563,25
Itaalia	1 069,08	453,00
Ungari	548,70	232,50
Portugal	1 070,85	453,75"

9. Artikkel 81 asendatakse järgmisega:

"*Artikkel 81*

Allvaldkonnad

Käesolevaga kehtestatakse iga tootva liikmesriigi suhtes siseriiklik baaskülvipind. Prantsusmaa puhul kehtestatakse kaks baaskülvipinda. Baaskülvipinnad on järgmised:

Kreeka	20 333 ha
Hispaania	104 973 ha
Prantsusmaa:	
— emamaa	19 050 ha
— Prantsuse Guajaana	4 190 ha
Itaalia	219 588 ha
Ungari	3 222 ha
Portugal	24 667 ha

Liikmesriik võib oma baaskülvipinna või -külvipinnad jaotada objektiivsete kriteeriumide kohaselt osadeks."

10. Artikkel 84 asendatakse järgmisega:

"*Artikkel 84*

Allvaldkonnad

1. Liikmesriik maksab ühenduse toetust ülemmäära piires, mis arvutatakse, korrutades selle liikmesriigi jaoks lõike 3 kohaselt kehtestatud siseriikliku tagatud pindala hektarite arvu keskmise summaga, mis on 120,75 eurot.

2. Tagatud maksimumpindalaks kehtestatakse 812 400 hektarit.

3. Lõikes 2 osutatud tagatud maksimumpindala jaotatakse järgmisteks siseriiklikeks tagatud pindaladeks:

Siseriiklikult tagatud pindalad (NGA)

Belgia	100 ha
Saksamaa	1 500 ha
Kreeka	41 100 ha
Hispaania	568 200 ha
Prantsusmaa	17 300 ha
Itaalia	130 100 ha
Küpros	5 100 ha
Luksemburg	100 ha
Ungari	2 900 ha
Madalmaad	100 ha
Austria	100 ha
Poola	1 000 ha
Portugal	41 300 ha
Sloveenia	300 ha
Slovakkia	3 100 ha
Ühendkuningriik	100 ha

4. Liikmesriik võib jaotada oma siseriikliku tagatud pindala vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele osadeks, eelkõige piirkondlikul tasandil või seoses tootmisega."

11. Artikkel 90 asendatakse järgmisega:

"*Artikkel 90*

Toetuse saamise tingimused

Toetust makstakse üksnes pindalade jaoks, millel tootmise kohta on põllumajandustootja ja töötlemisettevõte sõlminud lepingu, välja arvatud juhul, kui tooted töötleb põllumajandustootja ise oma põllumajandusettevõttes.

Alasid, mille suhtes kohaldatakse energeetiliste põllukultuuride kava, ei tohi lugeda tootmisest kõrvaldatuks maa tootmisest kõrvaldamise nõude täitmiseks, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 6 lõikes 1 ning käesoleva määruse artikli 54 lõikes 2, artikli 63 lõikes 2, artiklis 71j ja artikli 107 lõikes 1."

12. Artikkel 94 asendatakse järgmisega:

"*Artikkel 94*

Tingimused

Toetust makstakse ainult nende kartulikoguste eest, mille kohta kartulikasvataja ja tärklisetootja on sõlminud külvieelse lepingu kõnealusele ettevõtjale eraldatud kvoodi ulatuses, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 2 lõigetes 2 või 4."

13. Artikli 99 lõige 3 asendatakse järgmisega:

"3. Taotletud toetuse summa ei ületa komisjoni poolt artikli 64 lõike 2 kohaselt kindlaksmääratud ülemmäära, mis vastab asjaomaste liikide eest makstava seemnetoetuse osale artiklis 41 osutatud siseriikliku ülemmäära piires. Uute liikmesriikide jaoks vastab ülemmäär aga XIa lisas nimetatud summadele.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust."

14. Artiklis 101 lisatakse teise lõigu järele järgmine lõik:

"Piirkondlikud baaskülvipinnad uutes liikmesriikides kehtestatakse aga komisjoni poolt vastavalt artikli 144 lõikes 2 viidatud korrale ja XIb lisas loetletud siseriiklikele baaskülvipinna piiridele."

15. Artiklisse 103 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

"Igale uuele liikmesriigile, kes kohaldab artiklis 143b viidatud ühtset pindalatoetusekava 2004. aastal ja valib artikli 66 kohaldamise, kehtestatakse piirkondadeks jaotamise kava vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele hiljemalt ühtse pindalatoetuse kava kohaldamise viimase aasta 1. augustil. Sel juhul vastavad kombineeritud piirkondlikud baaskülvipinnad ja kaalutud keskmised võrdlussaagised nendes piirkondades siseriiklike baaskülvipindade piiridele ja võrdlussaagistele, nii nagu need on loetletud XIb lisas."

16. Artikkel 105 asendatakse järgmisega:

"*Artikkel 105*

Kõva nisu lisatoetus

1. Täiendavat pindalatoetust:

— summas 291 eurot hektari kohta turustusaastaks 2005/2006,

— summas 285 eurot hektari kohta turustusaastaks 2006/2007

makstakse nende pindalade eest, mis on X lisas loetletud tavapärastes tootmispiirkondades kõva nisu all, järgmistel tingimustel:

Kreeka	617 000 ha
Hispaania	594 000 ha
Prantsusmaa	208 000 ha
Itaalia	1 646 000 ha
Küpros	6 183 ha
Ungari	2 500 ha
Austria	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Kui nende alade kogupindala, mille eest pindalatoetust taotletakse, ületab turustusaasta jooksul lõikes 1 nimetatud normi, vähendatakse proportsionaalselt põllumajandustootja kohta seda pindala, mille eest võib maksta lisatoetust.

Liikmesriigid võivad siiski lõikes 1 sätestatud normide piires jaotada kõnealuses lõikes osutatud pindalad X lisas määratletud tootmispiirkondade vahel või, 30. aprillil 2004 ühendusse kuulunud riikide puhul, vajaduse korral piirkondadeks jaotamise kavaga hõlmatud tootmispiirkondade vahel vastavalt toodetud kõva nisu kogustele aastatel 1993–1997. Kui seejärel on teatavas tootmispiirkonnas nende alade kogupindala, mille eest taotletakse täiendavat pindalatoetust, suurem kui vastav piirkondlik norm teatava turustusaasta jooksul, vähendatakse selles tootmispiirkonnas proportsionaalselt põllumajandustootja kohta seda pindala, mille eest võib maksta lisatoetust. Vähendus tehakse pärast seda, kui liikmesriigi piires on pindalad nendes piirkondades, mis ei ole piirkondlikke norme saavutanud, jaotatud nende piirkondade vahel, kus need normid on ületatud.

3. Nendes piirkondades, kus kõva nisu tootmine on tugevalt juurdunud, välja arvatud X lisas nimetatud piirkonnad, antakse turustusaastal 2005/2006 eritoetust summas 46 eurot hektari kohta järgmiste hektarinormide piires:

Saksamaa	10 000 ha
Hispaania	4 000 ha
Prantsusmaa	50 000 ha
Itaalia	4 000 ha
Ungari	4 305 ha
Slovakkia	4 717 ha
Ühendkuningriik	5 000 ha.”

17. Artikkel 108 asendatakse järgmisega:

“*Artikkel 108*

Tingimustele vastav maa

Toetustaotlusi ei või esitada maa suhtes, mis oli 2003. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püsikarjamaa, püsikultuuride või metsa all või mida kasutati mittepõllumajanduslikel eesmärkidel.

Uutes liikmesriikides ei tohi toetustaotlusi teha maa suhtes, mis oli 30. juunil 2003 püsikarjamaa, püsikultuuride või metsa all või mida kasutati mittepõllumajanduslikel eesmärkidel.

Liikmesriigid võivad artikli 144 lõikes 2 osutatud korras määratletavatel tingimustel kehtestada käesoleva artikli esimesest või teisest lõikest erandi, tingimusel et nad võtavad kasutusele meetmed tingimustele vastava põllumajandusmaa üldpindala märkimisväärse suurenemise vältimiseks.”

18. Artikli 116 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et lisatasuõiguste summa ei ületaks nende territooriumil lõikes 4 sätestatud siseriiklikke ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 118 osutatud riigi reserv.

Välja arvatud kui kohaldatakse artiklit 143b, määravad uued liikmesriigid tootjatele individuaalsed ülemmäärad ja moodustavad riigi reservid vastavalt lõike 4 kohaselt igale uuele liikmesriigile reserveeritud toetuseõiguste koguarvule hiljemalt üks aasta pärast ühinemist.

Pärast ühtse pindalatoetuste kava vastavalt artiklile 143b kohaldamise perioodi lõppu ja artikli 67 kohaldamise puhul toimub tootjatele individuaalsete ülemmäärade kehtestamine ja teises lõikes viidatud riigi reservi moodustamine hiljemalt ühtse pindalatoetuste kava kohaldamise esimese aasta lõpus.”

19. Artikli 116 lõige 4 asendatakse järgmisega:

“4. Kohaldatakse järgmisi ülemmäärasid:

Liikmesriik	Õigused (1000)
Belgia	70
Tšehhi Vabariik	66,733
Taani	104
Saksamaa	2 432
Eesti	48
Kreeka	11 023
Hispaania	19 580
Prantsusmaa	7 842
Iirimaa	4 956
Itaalia	9 575
Küpros	472,401
Läti	18,437
Leedu	17,304
Luksemburg	4
Ungari	1 146
Malta	8,485
Madalmaad	930
Austria	206
Poola	335,88
Portugal (*)	2 690
Sloveenia	84,909
Slovakkia	305,756
Soome	80
Rootsi	180
Ühendkuningriik	19 492
Kokku	81 667,905

(*) Kohandatakse määruse (EÜ) nr 1017/94 kehtivusaja lõppedes. ”

20. Artikli 119 lõige 3 asendatakse järgmisega:

"3. Kohaldatakse järgmisi üldsummasid:

(1000 EUR)

Belgia	64
Tšehhi Vabariik	71
Taani	79
Saksamaa	1 793
Eesti	51
Kreeka	8 767
Hispaania	18 827
Prantsusmaa	7 083
Iirimaa:	4 875
Itaalia	6 920
Küpros	441
Läti	19
Leedu	18
Luksemburg	4
Ungari	1 212
Malta	9
Madalmaad	743
Austria	185
Poola	355
Portugal	2 275
Sloveenia	86
Slovakkia	323
Soome	61
Rootsi	162
Ühendkuningriik	20 162"

21. Artiklile 119 lisatakse järgmine lõige:

"4. Uutes liikmesriikides kohaldatakse üldsummasid vastavalt artiklis 143a kehtestatud juurdekasvukavale."

22. Artikli 123 lõige 8 asendatakse järgmisega:

"8. Kohaldatakse järgmisi piirkondlikke ülemmäärasid:

Belgia	235 149
Tšehhi Vabariik	244 349
Taani	277 110
Saksamaa	1 782 700
Eesti	18 800
Kreeka	143 134
Hispaania	713 999 (*)
Prantsusmaa	1 754 732 (**)
Iirimaa:	1 077 458
Itaalia	598 746
Küpros	12 000
Läti	70 200
Leedu	150 000
Luksemburg	18 962
Ungari	94 620
Malta	3 201
Madalmaad	157 932
Austria	373 400
Poola	926 000
Portugal	175 075 (***) (****)
Sloveenia	92 276
Slovakkia	78 348
Soome	250 000
Rootsi	250 000
Ühendkuningriik	1 419 811 (*****)

(*) Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1454/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

(**) Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1452/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist

(***) Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1453/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

(****) Kohandatakse määruse (EÜ) nr 1017/94 kehtivusaja lõppedes.

(*****) Kõnealust ülemmäära suurendatakse ajutiselt 100 000 looma võrra kuni 1 519 811 loomani, kuni selle ajani, mil võib eksportida alla kuuekuuseid elusloomi. "

23. Artikli 126 lõige 1 asendatakse järgmisega:

"1. Igale ammlehma kasvatajale makstakse toetust määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 7 ja lõike 2 teise lõigu kohaldamisel kehtestatud individuaalülemmäärade piires."

24. Artikli 126 lõige 2 asendatakse järgmisega:

"2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et lisatasuõiguste summa ei ületaks nende territooriumil lõikes 5 sätestatud siseriiklikke ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 128 osutatud riigi reserv.

Välja arvatud artikli 143b kohaldamise puhul, kehtestavad uued liikmesriigid individuaalsed ülemmäärad tootjatele ja moodustavad riigi reservid igale liikmesriigile vastavalt lõike 5 kohaselt reserveeritud toetusõiguste koguarvule hiljemalt üks aasta pärast ühinemist.

Pärast ühtse pindalatoetuste kava kohaldamise perioodi lõppu vastavalt artiklile 143b ja artikli 68 lõike 2 punktide a ja i kohaldamise puhul toimub teises alalõigus viidatud tootjatele individuaalsete ülemmäärade kehtestamine ja riigi reservi moodustamine hiljemalt ühtse pindalatoetuste kava kohaldamise esimese aasta lõpus."

25. Artikli 126 lõige 5 asendatakse järgmisega:

"5. Kohaldatakse järgmisi siseriiklikke ülemmäärasid:

Belgia	394 253
Tšehhi Vabariik (*)	90 300
Taani	112 932
Saksamaa	639 535
Eesti (*)	13 416
Kreeka	138 005
Hispaania (**)	1 441 539
Prantsusmaa (***)	3 779 866
Iirimaa	1 102 620
Itaalia	621 611
Küpros (*)	500
Läti (*)	19 368
Leedu (*)	47 232
Luksemburg	18 537
Ungari (*)	117 000
Malta (*)	454
Madalmaad	63 236
Austria	375 000
Poola (*)	325 581
Portugal (****) (*****)	416 539
Sloveenia (*)	86 384
Slovakkia (*)	28 080
Soome	55 000
Rootsi	155 000
Ühendkuningriik	1 699 511

(*) Kuulub kohaldamisele alates ühinemisest.
(**) Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1454/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.
(***) Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1452/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.
(****) Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1453/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.
(*****) Määruse (EÜ) nr 1017/94 kohaldamise lõppedes suurendatakse 2003. ja 2004. aastal kõnealuse määruse kohaldamisest tulenevate lisatasude võrra. "

26. Artikli 130 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

"Uute liikmesriikide siseriiklikud ülemmäärad sisalduvad järgmises tabelis:

	Pullid, härjad, lehmad ja mullikad	Vähemalt ühe kuu, kuid mitte üle kaheksa kuu vanuste vasikate eest, kelle rümba mass on kuni 185 kilogrammi
Tšehhi Vabariik	483 382	27 380
Eesti	107 813	30 000
Küpros	21 000	–
Läti	124 320	53 280
Leedu	367 484	244 200
Ungari	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Poola	1 815 430	839 518
Sloveenia	161 137	35 852
Slovakkia	204 062	62 841"

27. Artikli 133 lõige 3 asendatakse järgmisega:

"3. Kohaldatakse järgmisi üldsummasid:

(miljon eurot)

Belgia	39,4
Tšehhi Vabariik	8,776017
Taani	11,8
Saksamaa	88,4
Eesti	1,13451
Kreeka	3,8
Hispaania	33,1
Prantsusmaa	93,4
Iirimaa	31,4
Itaalia	65,6
Küpros	0,308945
Läti	1,33068
Leedu	4,942267
Luksemburg	3,4
Ungari	2,936076
Malta	0,0637
Madalmaad	25,3
Austria	12,0
Poola	27,3
Portugal	6,2
Sloveenia	2,964780
Slovakkia	4,500535
Soome	6,2
Rootsi	9,2
Ühendkuningriik	63,8"

28. Artikli 135 lõikes 1 lisatakse esimesele lõigule järgmine taane:

"— artikli 123 lõikes 8 kehtestatud ülemmääradega võrdselt või võrdselt isasveiste keskmise tapaarvuga 2001., 2002. ja 2003. aastal vastavalt Eurostati statistikale nende aastate kohta või muudele kõnealuste aastate kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele."

29. Artikli 135 lõikele 4 lisatakse järgmine lause:

"Uute liikmesriikide jaoks on võrdlusaastad 2001, 2002 ja 2003."

30. Artikli 136 lõike 2 teisele lõigule lisatakse järgmine lause:

"Uute liikmesriikide jaoks on võrdlusaastad 1999, 2000 ja 2001."

31. Artiklile 136 lisatakse järgmine artikkel:

"*Artikkel 136a*

Kohaldamise tingimused uutes liikmesriikides

Uutes liikmesriikides kohaldatakse artikli 133 lõikes 3 viidatud üldsummasid ja artikli 136 lõikes 3 viidatud maksimaalset pindalatoetust hektari kohta 350 EUR vastavalt artiklis 143a kehtestatud juurdekasvukavale."

32. Artiklis 139 lisatakse esimesele lõigule järgmine lause:

"Uutes liikmesriikides vastab komisjoni poolt vastavalt artikli 64 lõikele 2 kehtestatud ülemmäär siiski otsetoetuste osale artiklis 71c viidatud ülemmääras."

33. Artikkel 143 asendatakse järgmisega:

"*Artikkel 143*

Ülemmäär

Taotletav toetussumma ei ületa komisjoni poolt artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära, mis vastab artiklis 41 osutatud siseriikliku ülemmäära piires VI lisas osutatud kaunviljade eest makstavale pindalatoetuse osale. Kuid uute liikmesriikide jaoks vastab komisjoni poolt vastavalt artikli 64 lõikele 2 kehtestatud ülemmäär VI lisas osutatud kaunviljade eest makstavale pindalatoetuse osale artiklis 71c viidatud siseriiklikus ülemmääras.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust."

34. Artikli 145 punkt d asendatakse järgmisega:

"d) ühtse toetuskava puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad eelkõige riigi reservi loomist, õiguste üleandmist, püsikultuuride, põllumajandusmaa ja rohumaa määratlust, III jaotise 5. ja 6. peatükiga ettenähtud võimalusi ning nende põllukultuuride loetelu, mida lubatakse kasvatada tootmisest kõrvaldatud maal, samuti üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad otsusega 93/355/EMÜ (*) heakskiidetud teatavaid õliseemneid käsitlevat vastastikuse mõistmise memorandumit, mis on sõlmitud GATTi raames Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vahel.

(*) EÜT L 147, 18.6.1993, lk 25."

35. Artikli 145 punkt i asendatakse järgmisega:

"i) sellised II, VI, VII, IX, X ja XI lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes eelkõige arvesse ühenduse uusi õigusakte ning VIII ja VIIIa lisasid juhtudel, kui kohaldatakse vastavalt artikleid 62 ja 71i, ning vajadusel selle teabe põhjal, mille liikmesriigid edastavad põllukultuuride toetustele vastavate võrdlussummade osa ning samuti ülemmäära summade kohta, mida suurendatakse selle järgi, missugune on erinevus tegelikult kindlaksmääratud pindala ning selle ala vahel, mille eest maksti 2000. ja 2001. aastal põllukultuuride toetusi komisjoni määruse (EMÜ) nr 3887/92 (**) artikli 9 lõigete 2 ja 3 kohaldamisel baaskülvipindade piires (või tagatud maksimumpindala piires kõva nisu puhul), ning võttes arvesse VIII lisa arvutamiseks kasutatud keskmisi siseriiklikke saagiseid.

(**) EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11."

36. Artikli 145 punkt q asendatakse järgmisega:

"q) eriolukordades praktiliste ja konkreetsete probleemide lahendamiseks vajalikud ja nõuetekohaselt põhjendatud meetmed, eelkõige II jaotise 4. peatüki ja III jaotise 5. ja 6. peatüki rakendamisega seotud meetmed. Need meetmed võivad käesoleva määruse teatavatest osadest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik."

37. Artikkel 146 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 146

Teabe edastamine komisjonile

Liikmesriigid teatavad komisjonile üksikasjalikult käesoleva määruse rakendamiseks võetud meetmed, eelkõige artiklitega 5, 13, 42, 58, 71d ja 71e seotud meetmed."

38. Artikli 154 lõppu lisatakse järgmine artikkel:

"Artikkel 154a

Üleminekukord uutes liikmesriikides

1. Kui uutes liikmesriikides on vajalik kasutada üleminekumeetmeid, et hõlbustada üleminekut ühtselt pindalatoetuse kavalt ühtsele toetuskavale ja muudele III ja IV jaotistes viidatud toetuskavadele, siis võetakse need meetmed vastavalt artikli 144 lõikes 2 kehtestatud korrale vastu.

2. Lõikes 1 osutatud meetmeid võidakse vastu võtta perioodil 1. mai 2004 kuni 30. juuni 2009 ning pärast seda kuupäeva neid ei kohaldata. Nõukogu võib seda tähtaega komisjoni ettepanekul pikendada, tehes otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega."

39. VIII lisa lõppu lisatakse järgmine lisa:

"VIIIA LISA

Artiklis 71c osutatud siseriiklikud ülemmäärad

Ülemmärad on arvutatud, võttes arvesse artiklis 143a kehtestatud juurdekasvukava ja seepärast pole neid vaja vähendada.

(miljon eurot)

Kalendriaasta	Tšehhi Vabariik	Eesti	Küpros	Läti	Leedu	Ungari	Malta	Poola	Sloveenia	Slovakkia
2005	227,9	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,3	35,5	97,6
2006	265,7	27,3	10,4	39,6	107,3	408,7	0,78	845,0	41,4	113,6
2007	342,4	40,4	13,9	55,6	146,9	495,1	1,59	1 098,8	55,5	144,5
2008	427,8	50,5	17,4	69,5	183,6	618,5	1,99	1 373,4	69,4	180,5
2009	513,2	60,5	20,9	83,4	220,3	741,9	2,38	1 648,0	83,3	216,6
2010	598,5	70,6	24,4	97,3	257,0	865,2	2,78	1 922,5	97,2	252,6
2011	683,9	80,7	27,8	111,2	293,7	988,6	3,18	2 197,1	111,0	288,6
2012	769,3	90,8	31,3	125,1	330,4	1 111,9	3,57	2 471,7	124,9	324,6
järgmised aastad	854,6	100,9	34,8	139,0	367,1	1 235,3	3,97	2 746,3	138,8	360,6"

40. X lisa täiendatakse järgmiste sissekannetega:

"KÜPROS

UNGARI

Maakonnad

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

Közép-Alföld

Mezöföld

Berettyo-Körös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúság”

41. XI lisa lõppu lisatakse järgmised lisad:

“XIA LISA

Artikli 99 lõikes 3 osutatud seemnetoetuse ülemmäärad uutes liikmesriikides

(miljon eurot)

Kalendriaasta	Tšehhi Vabariik	Eesti	Küpros	Läti	Leedu	Ungari	Malta	Poola	Sloveenia	Slovakkia
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
järgmised aastad	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

XIB LISA

Artiklites 101 ja 103 osutatud siseriiklikud põllukultuuride baaskülvipinnad ja võrdlussaagised uutes liikmesriikides

	Baaskülvipind (ha)	Võrdlussaagis (t/ha)
Tšehhi Vabariik	2 253 598	4,20
Eesti	362 827	2,40
Küpros	79 004	2,30
Läti	443 580	2,50
Leedu	1 146 633	2,70
Ungari	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Poola	9 454 671	3,00
Sloveenia	125 171	5,27
Slovakkia	1 003 453	4,06”

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 1786/2003 artikli 5 lõige 2 asendatakse järgmisega:

"2. Esimeses lõigus kehtestatud garanteeritud maksimumkogus jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

Garanteeritud riiklikud kogused (tonnides)

Belgia ja Luksemburgi majandusliit (BLEU)	8 000
Tšehhi Vabariik	27 942
Taani	334 000
Saksamaa	421 000
Kreeka	37 500
Hispaania	1 325 000
Prantsusmaa	1 605 000
Iirimaa	5 000
Itaalia	685 000
Leedu	650
Ungari	49 593
Madalmaad	285 000
Austria	4 400
Poola	13 538
Portugal	30 000
Slovakkia	13 100
Soome	3 000
Rootsi	11 000
Ühendkuningriik	102 000"

Artikkel 3

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklisse 33 lisatakse järgmine lõige:

"Teise lõigu viimases taandes ette nähtud abinõud ei kohaldata Eestis, Küprosel, Leedus, Lätis, Maltal, Poolas, Slovakkias, Sloveenias, Tšehhi Vabariigis ja Ungaris."

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub 1. mail 2004. aastal tingimusel, et jõustub leping Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Leedu Vabariigi, Läti Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Sloveenia Vabariigi, Tšehhi Vabariigi ja Ungari Vabariigi ühinemise kohta Euroopa Liiduga.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 22. märts 2004

Nõukogu nimel

eesistuja

B. COWEN